

смѣлость. Въ петъ, споредъ мене, голѣми предприятия азъ, безъ достатѣчни сръдства, вѣорженъ съ твърдо решение и безстрашно мжжество, отправяки се къмъ целта, безъ да обръщамъ погледъ настрани или назадъ, успѣхъ да преодолюя всички мжноти и благополучно да завърша тѣзи предприятия. . . Ако азъ самъ, немощенъ, успѣхъ въ начинания, надвишили тѣлеснитѣ ми и душевни сили, колко повече биха извършили нѣколцина съюзени, имайки предъ видъ благо на родината. . .“

4. Гр. Славенъ (източна часть) и Синитѣ камъни.

Така се изказва Селимински въ 1859 г., но така той схваща нѣщата и въ 1842 г., когато се обръща къмъ единъ другаръ отъ младини съ думитѣ: „Животътъ ми е политична буря, въ която, лутайки се, за да пробудя хората, като неопитенъ морякъ, винаги бѣхъ изложенъ на опасностъ заедно съ кораба си, който най-сетне изведохъ на спасителния брѣгъ, наедно съ пжтницитѣ въ него. . . И въ всички тия злополуки азъ останахъ неустрашимъ, имайки предъ видъ родината и славното поприще за нея“. Цитувайки въ 1859 г. думитѣ на Еврипида: „Сждбинитѣ на смъртнитѣ не се ловятъ съ мрежа или благочестие, а съ мжжество, смѣлость и ржце“, ясно е, че той е усвоилъ този девизъ на класическия авторъ още на младини,